

Assumption is the mother of all fuck-ups!

Als je niet oppast, vlieg je vandaag de dag van de ene naar de andere veronderstelling met alle gevolgen van dien. Ondanks al onze communicatiemiddelen blijven onze hersenen ons verrassen met een geheel eigen perceptie.

Grote ellende voor de 'wijkers', maar ook de 'blijvers' hebben het niet gemakkelijk

Je herkent de situaties wel. Er gaat iets goed mis in de uitvoering, omdat de uitvoerende ter plaatse uitgaat van veronderstellingen die gebaseerd zijn op zijn wijze van waarneming... Een opdrachtgever die in de haast jouw e-mail foutief interpreteert en volledig onterecht uit z'n dak gaat... Flarden van informatie die over je bureau gaan, waarbij je de neiging hebt om direct de betrokken personen aan de jas te trekken...

Naarmate het stressgehalte bij het gemiddelde bedrijf als gevolg van de crisis toeneemt, lijkt ook de mate van foutieve interpretatie toe te nemen. Bij veel bedrijven wordt flink gesaneerd. Grote ellende voor de 'wijkers', maar ook de 'blijvers' hebben het niet gemakkelijk. In de regel leidt sanering tot extra werkdruk. Veel leidinggevendenden neigen in zo'n situatie naar een ongezonde bemoeizucht op uitvoeringsdetails, hetgeen een gezonde werkomgeving voor de 'blijvers' niet bevordert. In deze negatieve spiraal zie je mensen en organisaties heel rare sprongen maken.

Tijdens besprekingen in 'de bouwkeet' betrap ik mijzelf op de gedachte dat de man tegenover mij toch echt schizofreen is geworden

Met enige regelmaat word ik geconfronteerd met mijn eigen 'assumption'. Tijdens besprekingen in 'de bouwkeet' betrap ik mijzelf op de gedachte dat de man tegenover mij toch echt schizofreen is geworden. Ik ken hem al jaren, maar herken hem niet meer. De beste man handelt tegen al zijn eigen normen en waarden in, en die waren voorheen écht goed. Als ik niet oppas, laat ik me meeslepen en communiceer ik straks net zo vreemd. Buiten de keet lopen we gezamenlijk een rondje over het project en de beste man draait om als een blad aan de boom. Rustig wandelend en pratend blijkt deze vakman met zó veel liefde voor het vak bezig te zijn, dat hij zichzelf volledig verliest in de stress van zijn directe omgeving. Na een kwartiertje lopen, luisteren en praten begrijp ik zijn reacties in de keet volledig. Zijn omgeving eist ineens zoveel van hem, dat hij dat ook van mij en anderen eist. Niet altijd prettig, maar soms wel logisch. Gelukkig dat het gezonde verstand van de man nog goed werkt.

Terug op de zaak toch maar eens de Van Dale geraadpleegd: schi-zo-fre-nie (de; v) 1 geestesziekte waarbij normaal denkvermogen wordt afgewisseld met verward denken en dat gepaard gaat met een verkilling van het gevoelsleven. Klopte toch aardig met mijn eerste 'assumption'. Gelukkig dat we daarna nog een wandeling hebben gemaakt, want met die verkilling viel het reuze mee.

Thod Binder
Directeur Binder Groen